

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. července 2024 v trestní věci

obžalovaného:

narodený dne

o odvolání státní zástupkyně proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 7. června 2024, č. j. 6 T 54/2024-351,

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným pod bodem 1. přečinem šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písmeno a) trestního zákoníku, přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku, přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku, pod bodem 2. přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem 3. přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku, přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku a pod bodem 4. přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku a přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře osmnácti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení sexuologické v ústavní formě. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí věci, a to následujících věcí: pevný disk HDD značky HITACHI, typ. Hitachi HTS 543232L9A300, s/n: [REDAKCE] kapacita 320 GB, notebook ACER, typ ASPIRE 5830TG-2434G75Mnbb, s/n: [REDAKCE] mobilní telefon značky SAMSUNG Galaxy I3, model SM-J330F/DS, IMEI: [REDAKCE] IMEI2: [REDAKCE] s/n: [REDAKCE] mobilní telefon značky T-PHONE, IMEI: [REDAKCE] s/n: [REDAKCE] pevný disk HDD značky WESTERN DIGITAL, typ: WDC WD5000LPCX-24C6HT0, s/n: [REDAKCE] kapacita 500 GB, mobilní telefon značky NOKIA C5-03, FCC ID QTKRM-697 a pevný disk HDD zn. Seagate, model ST340016A, s/n: [REDAKCE] kapacita 40 GB.
2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný shora uvedených přečinů dopustil tím, že
 1. v době od 24. února 2023 do 19. března 2023 z místa svého bydliště [REDAKCE] číslo popisné [REDAKCE] komunikoval prostřednictvím komunikační aplikace Telegram s nezletilou poškozenou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE], které v rámci jejich komunikace zasílal soubory zachycující jednak masturbaci dospělého muže a jednak fotografie a videozáznamy obsahující pornografii, která zachycuje dítě, dále nezletilou v rámci komunikace

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Šířová.

přesvědčil, aby vyrobila vlastní pornografická díla, která mu následně prostřednictvím uvedené komunikační aplikace zaslala, a taktéž nezletilé opakovaně navrhoval setkání za účelem pohlavního styku, ačkoli věděl, že jde o osobu ve věku 14 let,

2. od blíže nezjištěné doby do 9. února 2024 měl ve svém bydlišti [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] číslo popisné [REDAKCE] uložena elektronická zařízení obsahující níže uvedený počet fotografií či videí pornografického charakteru, na kterých je zachyceno dítě:

- pevný disk HDD značky Hitachi o kapacitě 320 GB, obsahují 6 852 fotografií a 2 726 videí dětského pornografického díla,

- notebook značky Acer, v jehož paměti bylo zjištěno 4 581 souborů dětského pornografického díla,

- mobilní telefon značky Samsung Galaxy J3, IMEI: [REDAKCE] IMEI2: [REDAKCE] v jehož paměti bylo zjištěno 2 538 fotografií a 151 videí dětského pornografického díla,

- mobilní telefon T-Phone, IMEI: [REDAKCE] v jehož paměti bylo zjištěno 435 souborů dětského pornografického díla,

- pevný disk HDD zn. Western digital s kapacitou 500 GB, obsahující 62 fotografií a 14 videí dětského pornografického díla,

- mobilní telefon zn. Nokia C5-03, v jehož paměti bylo zjištěno 248 fotografií dětského pornografického díla,

- pevný disk HDD zn. Seagate o kapacitě 40 GB, obsahující 3 059 fotografií a 135 videí dětského pornografického díla,

3. v blíže nezjištěné době, pravděpodobně dne 19. prosince 2020 kolem 21.00 hodin, ve svém bytě v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] číslo popisné [REDAKCE] pořídil na svůj mobilní telefon zn. Samsung Galaxy J3, IMEI: [REDAKCE] IMEI2: [REDAKCE] celkem 23 fotografií neznámé dívky předškolního věku, která si hraje nahá se stavebnicí v poloze s roztaženými nohama, kde je obnažen její genitál,

4. v blíže nezjištěné době, pravděpodobně dne 22. prosince 2023 kolem 13.00 hodin, ve svém bytě v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] číslo popisné [REDAKCE] pořídil na svůj mobilní telefon zn. T-Phone, IMEI: [REDAKCE] celkem 10 fotografií nezletilé poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] která se převlékala v jeho obývacím pokoji, kdy na některých fotografiích je zcela nahá nebo hrající si pouze ve spodním prádle.

3. Výrok o trestu a uložení ochranného léčení za situace, kdy obžalovaný prohlásil vinu a dokazování ve vztahu k ní tak neprováděl, odůvodnil soud prvního stupně tím, že na obžalovaného se hledí, jako by nebyl soudně trestán, v rámci čestného prohlášení nad svým jednáním vyjádřil lítost a uvedl v něm, že má v úmyslu vyhledat odbornou lékařskou pomoc a léčit se. Polehčuje mu jeho trestní bezúhonnost ve spojení se skutečností, že jeho jednání ovlivňovala jeho sexuální deviace – sadismus s výrazným pedofilním zaměřením (spáchal tedy trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých - § 41 písm. a) trestního zákoníku), projevená upřímná lítost (§ 41 písm. o) trestního zákoníku), napomáhání při objasňování své trestné činnosti (§ 41 písm. m) trestního zákoníku) a doznání (§ 41 písm. l) trestního zákoníku ve spojení s § 39 odst. 1 trestního zákoníku). Přitěžující okolností neshledal. Dospěl k závěru, že z hlediska povahy a závažnosti jeho jednání, s ohledem na význam dotčeného chráněného zájmu, z hlediska způsobu provedení činu a jeho následku včetně okolností, za nichž byl spáchán, jeho jednání nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání. Je nepochybné, že se dopustil trestné činnosti s vysokou společenskou nebezpečností, jejímž objektem je tělesný a mravní vývoj dětí, a páchal ji po delší dobu. Ze znaleckého posudku vyplývá, že trestnou činnost páchal pod vlivem své deviace ve stavu zmenšené přičetnosti. Ačkoliv měl pochybnosti o zdravotní svých fantaziích, nepodnikl žádné kroky k tomu, aby se svěřil do odborné péče, a nechal tak svým

chorobným představám volný průběh. Z těchto důvodů nepřipadá v úvahu užití § 40 odst. 2 trestního zákoníku či § 47 odst. 1 trestního zákoníku. Je však namístě přihlédnout k jeho zmenšené přičetnosti podle § 40 odst. 1 trestního zákoníku. V případě skutku pod bodem 1. nezletilá neutrpěla komunikací s obžalovaným žádné trauma, tato neměla žádné škodlivé následky na její psychiku, byla pro ni, stejně jako posílání fotek, dobrovolná, v podstatě vítaným povyražením. Vizáží poškozená nesplňovala ani laické představy o dítěti, byla na svůj věk tělesně velmi vyspělá, nechovala se infantilně a nebyla mentálně postižená. Sama matka poškozené má za to, že trestná činnost obžalovaného na ni žádný dopad neměla; obžalovaný však bezpochyby věděl, že jde o 14letou dívku, a přesto jí zasílal pornografické soubory, vylákal z ní její vlastní video s pornografickým obsahem a opakovaně jí navrhoval setkání za účelem pohlavního styku. Pokud jde o skutek pod bodem 2., tedy o velké množství fotografií a videí s pornografickým obsahem, které zobrazovaly dítě, popř. osobu, která se jeví být dítětem, nalezených při domovní prohlídce v jeho elektronických zařízeních, je nepochybné, že jejich obsah je odporný a morálně nepřijatelný; přesto není možno souhlasit s názorem státní zástupkyně, že by obžalovaný touto sbírkou přispěl k tomu, aby osoby vyrábějící pornografické materiály pedofilního a sadistického zaměření zvýšily svou aktivitu na tomto poli. Pokud jde o skutky pod body 3. a 4., ačkoliv je zřejmé, že účelem pořízení fotografií bylo zachycení genitálií nezletilých poškozených, jednalo se o nenásilné a neinvazivní jednání obžalovaného vůči nim, přičemž vzhledem ke svému věku si poškozené jeho činnost, k níž byly zneužity, neuvědomovaly. Obžalovaný je nenutil je k pózování ve vyzývavých pozicích, nearanžoval je, zachycoval „jen“ jejich přirozenou nahotu v přirozených pozicích a nijak jim fyzicky neublížil. Jeho jednání tak na nich nezanechalo žádné psychické poškození.

4. Proti tomuto rozsudku podala státní zástupkyně bezprostředně po jeho vyhlášení, a tedy v zákonné lhůtě, ústně do protokolu o hlavním líčení odvolání směřující výhradně do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného, které následně odůvodnila (*zkráceně*) tím, že nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců považuje za nedostatečný a mírný. Nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že obžalovaný spáchal trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých, neboť byl za trestný čin (byť zcela jiného charakteru) v minulosti odsouzen. Hledí se na něj tak, jako by odsouzen nebyl, avšak polehčující okolnost podle § 41 písm. a) trestního zákoníku dopadá na situaci, kdy se pachatel před spácháním trestného činu, za který je souzen, nedopustil žádného jiného trestného činu. Tato podmínka není splněna v případech, kdy byl již za nějaký předchozí trestný čin pravomocně odsouzen a toto odsouzení již bylo zahazeno, respektive vznikla ohledně něho fikce neodsouzení. Tato fikce totiž neznamená, že se pachatel v minulosti trestného činu nedopustil. Okolnosti nezávislé na pachateli, pod jejichž vlivem spáchal svůj první trestný čin, jsou takové, na jejichž vzniku se nijak nepodílel a které nastaly nebo probíhaly nezávisle na jeho vůli. Zároveň musí jít o okolnosti, které alespoň do určité míry ovlivnily spáchání trestného činu, např. vyvolaly v pachateli rozhodnutí spáchat trestný čin. Z toho je zřejmé, že tato polehčující okolnost nemůže být obžalovanému přičítána k dobru. Neztotožňuje se s tvrzením, že u obžalovaného nebyly shledány žádné přitěžující okolnosti. Zcela zřejmá je přitěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku, tedy že páchal trestný čin ve větším rozsahu, na více osobách a páchal trestný čin po delší dobu. Přechyby, kterých se dopustil, samy o sobě v rámci základní ani kvalifikované skutkové podstaty neobsahují žádné bližší určení rozsahu páchané trestné činnosti. Tato přitěžující okolnost tak v daném případě není v rozporu se zásadou dvojího přičítání téhož. Obžalovaný dle svých vlastních slov shromažďoval dětskou sadistickou a zoofilní pornografii zhruba 20 let. Více věcmi nebo více osobami ve smyslu § 42 písm. m) trestního zákoníku se rozumí alespoň dvě osoby nebo věci, na nichž je trestný čin spáchán, tzn. které byly předmětem útoku pachatele. Další přitěžující okolnost pak shledává v tom, že obžalovaný spáchal více trestných činů. S přihlédnutím k jazykovému výkladu by k naplnění této přitěžující okolnosti mohlo postačovat již spáchání dvou trestných činů, přičemž jiný, ještě vyšší počet spáchaných trestných činů by se měl projevit při hodnocení významu přitěžující okolnosti podle § 42 písm. n) trestního zákoníku. Nesouhlasí rovněž s tím, že jednání obžalovaného nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání. Z judikatury i

odborných komentářů lze zcela jasně určit, co je možné již považovat za dětskou pornografii a co je například pouhým focením rodinných fotek nahých dětí na pláži. Skutková podstata trestných činů, kde je zmiňována dětská pornografie, však nerozlišuje to, zda jsou například děti foceny ve vyzyvavých pozicích bez další osoby či bez jakýchkoli erotických či jiných pomůcek, či zda se jedná o brutální, zavrženíhodné, perverzní až nelidské zacházení s dětmi, které jsou na fotografiích vyobrazeny s jinými osobami, se zvířaty apod. Takovým dětem je fyzicky ubližováno (svazováním, pálením svíčkami, kálením na jejich těla, znásilňováním, fotografováním s penisy zvířat apod.), o psychických traumatech ani nemluvě. Byť si je vědoma skutečnosti, že zákon chrání v této oblasti všechny děti, je namístě rozlišovat mezi fotografiemi náctiletých osob ve vyzyvavých pozicích či při sexuálních praktikách, a fotografiemi (či videi) malých dětí, kojenců a batolat, kterým je ubližováno. I přesto, že zákon hovoří uceleně o dětské pornografii, je nutné mezi výše uvedenými případy důsledně rozlišovat, a to právě při úvahách o druhu a výměře trestu. V případě obžalovaného byly na elektronických nosičích nalezeny desetitisíce takto doslova odporných a zvrhlých fotografií a videí malých dětí. Pokud se týče fotografií nezletilých dívek, které obžalovaný pořídil ve svém bytě, je pravdou, že dívky byly foceny nenásilně při běžných činnostech (hraní a převlékání), avšak obžalovaný sám uvedl, že fotografie sice pořídil pro svou potřebu, ale následně je zaslal minimálně do skupiny Dětský klubík (skupina na telekomunikační síti Telegram určená výhradně k zasílání dětské pornografie). I přesto, že se orgánům činným v trestním řízení nepodařilo ověřit tvrzení obžalovaného v tomto směru, neboť skupina již byla zrušena, je nepochybné, že tyto fotografie šířil dál, v důsledku čehož tyto kolují dál mezi „stoupenci“ dětské pornografie, aniž by o tom dívky věděly. Za důležitou považuje skutečnost, že obžalovaný po dlouhá léta o svých zvrhlých představách věděl, avšak nevyhledal odbornou pomoc i přes skutečnost, že nedávno navštívil sexuologa. Sám policejnímu orgánu popisoval své představy o unesení mladé dívky, se kterou bude provozovat sadistické erotické hrátky. Dokonce uvedl, že se dozvěděl o existenci dětského „bordelu“, kam plánoval jet. Lze předpokládat, že bylo jen otázkou času, kdy mu přestanou stačit fotografie a videa a své představy bude realizovat. Je si vědoma, že obžalovaný je nemocný člověk, který se musí prioritně léčit, za spáchané jednání však musí být potrestán. Z tohoto důvodu na něho není možno působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. Závěrem navrhl, aby s přihlédnutím k tomu, že trest je ukládán v trestní sazbě jeden rok až pět let za devět přečinů, jakož i k rozsahu trestné činnosti, obsahu pornografie a dalším výše uvedeným skutečnostem, odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a obžalovanému uložil úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře třiceti šesti měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou, trest propadnutí věci v rozsahu uvedeném ve výroku napadeného rozsudku a ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.

5. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání podle hledisek uvedených v § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku ve výroku o trestu, proti němuž odvolání státní zástupkyně výhradně směřovalo, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
6. V řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, nedošlo k porušení ustanovení trestního řádu, řízení netrpí vadami či nedostatky, které by měly či mohly mít vliv na věcnou správnost rozsudku v napadeném výroku o trestu, ostatně ani státní zástupkyně ve svém odvolání žádné procesní námitky neuplatnila. Obžalovanému bylo řádně sděleno obvinění pro skutky, pro které na něho byla podána obžaloba a které jsou předmětem výroku o vině napadeného rozsudku. V řízení bylo postupováno v souladu se stěžejními ustanoveními trestního řádu, byla plně respektována všechna jeho procesní práva, včetně práva na obhajobu; vzhledem k tomu, že již v přípravném řízení u něho vyvstal důvod tzn. nutné obhajoby, bylo-li trestní stíhání jeho osoby vedeno vazebně, byl obhajován obhájkyň, která mu byla za tímto účelem ustanovena soudem, jelikož sám si ve stanovené lhůtě obhájce nezvolil. Soud prvního stupně ve svém rozhodnutí vycházel z důkazů, které byly opatřeny zákonným způsobem, a takovým je také v hlavním líčení provedl. Odvolací soud v jeho procesním postupu nezjistil žádnou vadu.

7. Správnost skutkových zjištění a na ně navazujícího výroku o vině odvolací soud nepřezkoumával. Obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svoji vinu a uvedl, že souhlasí s popisem skutků i jejich právní kvalifikací, přičemž soud prvního stupně prohlášení jeho viny přijal, neboť bylo zcela v souladu se zjištěným skutkovým stavem. V návaznosti na to upustil v rozsahu prohlášení viny obžalovaného podle § 206c odst. 6 trestního řádu od dokazování. Nepochybil tedy, uznal-li ho vinným skutky, jejichž spáchání mu bylo obžalobou kladeno za vinu, včetně jejich v ní uvedených právní kvalifikace.
8. Obžalovaný byl napadeným rozsudkem uznán vinným čtyřmi skutky naplňujícími skutkovou podstatu celkem devíti přečinů. Proto mu byl soudem prvního stupně správně uložen trest úhrnný, a to podle zásad obsažených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, tedy v trestní sazbě nej přísnější trestného činu, kterým je přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, která činí jeden rok až pět let odnětí svobody.
9. Pro účely uložení trestu (i ochranného opatření) však soud prvního stupně neprovedl dokazování v potřebném a dostatečném rozsahu. Jak je zřejmé z jediného ve věci konaného hlavního líčení, poté, kdy přijal prohlášení viny obžalovaného, provedl důkaz toliko dvěma listinami – opisem z evidence Rejstříku trestů a obžalovaným předloženým čestným prohlášením. Závěry, k nimž při ukládání trestu dospěl, však čerpal i z důkazů dalších, v hlavním líčení neprovedených; k některým z nich pak dospěl dokonce na základě vlastních ničím nepodložených úvah. Totéž platí o námitkách obsažených v odvolání státní zástupkyně. Odvolací soud za účelem nápravy těchto vad v rámci svého veřejného zasedání dokazování doplnil znaleckým posudkem z oboru psychiatrie, klinické psychologie a sexuologie, vypracovaným znalci prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D, DSc. a MUDr. Luděkem Danešem, CSc. ohledně obžalovaného, protokolem o domovní prohlídce jím užívaného bytu a protokolem o předání stop, jakož i opisem z evidence přestupků, výpisem z evidenční karty řidiče, výpisem z Centrální evidence exekucí, zprávou Okresní správy sociálního zabezpečení Most a hodnocením jeho zaměstnavatele, a dospěl k následujícím závěrům.
10. Ze závěrů výše citovaného znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný trpí sexuální deviací, a to sadismem s výrazným pedofilním zaměřením. Tato sexuální parafilie (sexuální deviace) neměla vliv na jeho schopnosti rozpoznávací (obžalovaný si byl vědom, že se dopouští trestné činnosti), ale podstatným způsobem snižovala jeho schopnosti svou vůlí toto jednání ovlivnit, případně mu zabránit. Žádná porucha psychických funkcí obžalovaného zjištěna nebyla, mohl si uvědomit následky svého jednání. Není závislý na návykových látkách nebo alkoholu. Jeho pobyt na svobodě je pro společnost vysoce nebezpečný, proto znalci navrhli ochrannou sexuologickou léčbu ústavní formou, kterou také soud prvního stupně vedle trestu uložil.
11. Provedenou domovní prohlídkou byla zajištěna elektronická zařízení vyjmenovaná pod bodem 2. výroku napadeného rozsudku obsahující fotografie a videa pornografického charakteru, na kterých je zachyceno dítě. Tyto věci byly následně uloženy do skladu Okresního soudu v Mostě.
12. V opisu z evidence Rejstříku trestů má obžalovaný jeden záznam za odsouzení Okresním soudem v Mostě ve věci sp. zn. [REDAKCE] kdy byl jako mladistvý uznán vinným proviněními krádeže a porušování domovní svobody, tedy proviněními druhově zcela odlišnými od nyní projednávané trestné činnosti. Stran tohoto odsouzení se na něho hledí, jako by odsouzen nebyl, bylo-li upuštěno od uložení trestního opatření. V opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný záznam, z výpisu z evidenční karty řidiče vyplývá, že byl toliko v jednom případě, a to již v roce 2011, postížen za přestupek v dopravě pokutou ve výši 2 000 Kč uloženou mu příkazem na místě Policií České republiky Krásná Lípa; aktuální stav jeho bodového hodnocení je 0 bodů. Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Most vyplývá, že až do svého zadržení dne 9. 2. 2024 byl zaměstnán u společnosti [REDAKCE] Zaměstnavatelem, u něhož pracuje od 20. 5. 2016, je hodnocen kladně, pracovní úkoly plní v rámci požadované kvality, pokyny nadřízených se řídí bez výhrad.
13. Je třeba přisvědčit soudu prvního stupně, že obžalovanému výrazně polehčuje jeho doznání a postoj k věci, tedy prohlášení viny jeho osobou v hlavním líčení (§ 41 písm. l) trestního zákoníku,

§ 39 odst. 1 trestního zákoníku), jakož i skutečnost, že od počátku spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení a napomáhal tak objasňování své trestné činnosti (§ 41 písm. m) trestního zákoníku). Nad svou trestnou činností vyjádřil v rámci svého čestného prohlášení upřímnou lítost (§ 41 písm. o) trestního zákoníku). Jelikož se na něho hledí, jako by nebyl soudně trestán a přestupkově postižen (na jeho dopravní přestupek je nutno s ohledem na časový odstup od jeho spáchání pohlížet stejně jako na jeho odsouzení uvedené v opisu z evidence Rejstříku trestů), byl řádně zaměstnán a zaměstnavatelem kladně hodnocen, nejsou proti němu vedena žádná exekuční řízení, je možno uzavřít, že před spácháním trestné činnosti vedl řádný život (§ 41 písm. p) trestního zákoníku). Je však nutno přisvědčit státní zástupkyni, že polehčující okolnost podle § 41 písm. a) trestního zákoníku u obžalovaného shledat nelze, neboť nespáchal trestný čin poprvé, jak vyplývá z opisu z evidence Rejstříku trestů, byť se stran tohoto zatím jediného odsouzení na něho hledí, jako by odsouzen nebyl. Nelze se rovněž ztotožnit se závěrem soudu prvního stupně, pokud konstatoval, že u obžalovaného nebyly shledány žádné přítěžující okolnosti. Obžalovanému totiž výrazně přítěžuje spáchání více (celkem devíti) trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku), jakož i skutečnost, že trestný čin pod bodem 2. spáchal s ohledem na množství uložených fotografií a videí s pornografickým obsahem zachycujícím děti ve větším rozsahu (§ 42 písm. m) trestního zákoníku). Trestný čin však nepáchal na více osobách, když skutky pod body 1., 3. a 4. byly vždy namířeny toliko vůči jednomu dítěti. Nelze se ztotožnit ani s tím, že trestný čin pod bodem 2. páchal po delší dobu. V tomto směru nebyl v rámci hlavního líčení proveden žádný důkaz. Pokud státní zástupkyně namítla, že v přípravném řízení obžalovaný uvedl, že trestnou činnost pod bodem 2. páchal cca po dobu 20 let, není zřejmé, proč tento údaj nevtělila do obžaloby. Poté, kdy obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svoji vinu, je nutno vycházet z toho, že elektronická zařízení uchovával „od blíže nezjištěné doby“.

14. Všechny další úvahy soudu prvního stupně i státní zástupkyně o následcích trestné činnosti pro jednotlivé poškozené, pokud se týče skutků pod body 1., 3. a 4., je nutno odmítnout a opětovně zdůraznit, že v tomto směru nebylo žádné dokazování provedeno a že se jedná pouze o úvahy bez jakéhokoliv odborného podkladu; u skutku pod bodem 3. dokonce osoba poškozené známa není. Totéž se týká i úvahy státní zástupkyně o předpokladu, že obžalovanému by časem zřejmě přestaly stačit fotografie a videa a své představy by realizoval, nadto za situace, kdy zároveň uvedla, že se měl trestné činnosti dopouštět dlouhou řadu let (a přesto k jí predikované situaci nedošlo).
15. Soud prvního stupně pak nepochybil, pokud se při uložení trestu obžalovanému za jím spáchanou trestnou činnost řídil nejen kritérii uvedenými v § 38 trestního zákoníku a § 39 trestního zákoníku, ale i § 40 odst. 1 trestního zákoníku, podle něhož jestliže pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, přihlédne soud k této okolnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry. Jak vyplynulo ze závěrů znaleckého posudku, u obžalovaného byly v době páchaní projednávané trestné činnosti sice zachovány schopnosti rozpoznávací, podstatnou měrou však byly sníženy jeho schopnosti ovládací. Trestnou činnost tedy spáchal ve stavu zmenšené přičetnosti, který si nepřivodil vlivem návykových látek. Vzhledem k jeho diagnostikované sexuální deviaci je zcela zásadní její léčba, pročež mu soud prvního stupně správně uložil znalci navržené ochranné léčení sexuologické ústavní formou. Proti jeho uložení ostatně státní zástupkyně ničeho nenamítala, zaměřila-li své odvolání výhradně do výroku o trestu.
16. Kromě všech shora vyjmenovaných polehčujících a přítěžujících okolností nelze opomenout ani § 55 odst. 2 trestního zákoníku, podle něhož za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život. Obžalovaný přitom všemi čtyřmi skutky naplnil skutkovou podstatu právě toliko přečinů, tedy obecně trestných činů s nižší společenskou škodlivostí; skutkem pod bodem 2. pak dokonce přečinu s trestní sazbou do dvou let odnětí svobody. I odvolací soud se však ztotožnil s tím, že s ohledem na rozsah trestné činnosti, o jejíž trestnosti dobře věděl a mohl jí tak ve

spolupráci s lékaři, svěřil-li by se jim se svým problémem, předejít či ji alespoň ukončit dříve, je na něho nutno působit již trestem spojeným s jeho přímým výkonem, tedy trestem nepodmíněným. Vzhledem ke shora uvedeným polehčujícím okolnostem v podobě zejména prohlášení viny, které výrazně přispělo k urychlení průběhu trestního řízení, postojí obžalovaného k trestné činnosti, jakož i současnému uložení ochranného léčení, jak již bylo zmíněno výše, je úhrnný trest odnětí svobody ve výměře osmnácti měsíců, tedy v první čtvrtině zákonné trestní sazby § 193 odst. 1 trestního zákoníku (nikoliv mírně nad ní, jak je nesprávně uvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku), trestem zcela přiměřeným, odpovídajícím výše popsaným zákonným kritériím, způsobilým zajistit jak účinnou ochranu společnosti před jeho trestnou činností, tak i jeho nápravu ve smyslu změny jeho náhledu na své budoucí chování.

17. Pro výkon takto uloženého trestu odnětí svobody soud prvního stupně správně zařadil obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, když podmínky pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice (se zvýšenou ostrahou) shledány nebyly. O konkrétním umístění v příslušné věznici pak rozhoduje její ředitel podle stupně narušení vězněné osoby.
18. S ohledem na věci zajištěné v průběhu domovní prohlídky, které byly nástrojem trestné činnosti obžalovaného, mu byl důvodně a správně uložen i trest propadnutí věci. Proti jeho uložení odvolatelka ostatně nebrojila, ani nenamítala jeho nesprávnost.
19. Ze všech shora tohoto usnesení uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání státní zástupkyně proti napadenému rozsudku není důvodné, a proto ho podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a) trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu). O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - m) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Šifová.

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to pašální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Pašální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10 000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Ústí nad Labem 17. července 2024

Mgr. Věra Kloudová v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala soudkyně:
Mgr. Eva Habánová v. r.